

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 11η - 09.01.2021

«Μορφή και Πληροφορία»

Κλείνουμε τα μάτια και παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

Ενωτίζομαι... Ακούω τον Μέγα Ηρακλή.

Συνεχίστε τις βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

.....

Μεσημέρι και ο τόπος ησυχάζει. Φωνές παιδιών ακούγονται, να παίζουν στους επάνω δρόμους. Ελάχιστοι διαβάτες τραβούν προς τον προορισμό τους. Η πόλη της Αθήνας αναπαύεται. Μανάδες, κυράδες, αργοπορημένες κάποιες, κουβαλάνε στάμνες με νερό. Στάμνες για να πιουν, για να πλυθούν, για να πλύνουν. Η στάμνα το κρατά δροσερό το νερό, ξέρετε. Ο πηλός, ο γήινος πηλός, είναι ευλογία σκέτη. Δεν πλάστηκε από αυτόν μόνο ο Αδάμ και η Εύα αλλά και πολλά άλλα. Στην ξηρή γη χαραχτηκαν τα πρώτα σύμβολα. Εκεί χαραχτηκαν με ένα δάχτυλο στο χώμα τα πρώτα σχέδια. Απ' τον πηλό, από τη λάσπη φτιάχτηκαν αγάλματα και τοτέμ και ωραία αγγεία, πολύ αργότερα. Πάνω στη γη γράφεις εύκολα. Ο βράχος διαφέρει. Αλλά όταν ο βράχος τελικά σπάσει και διαλυθεί σε σκόνη, γίνεται εκείνο το χώμα και ο πηλός πάνω στον οποίο τόσο εύκολα χαράζεις σύμβολα και γράφεις.

Το σώμα σας, το πλασμένο από πηλό κατά τα άλλα, είναι ένα μεγαλούργημα της φύσης. Και θέλω έτσι να δείτε για λίγο το φυσικό σώμα. Σαν το αποτέλεσμα μορφοποιημένης γης, πλασμένης γης. Γης, που κάποιος χάραξε σ' αυτήν ένα νόημα. Μια ιδέα. Μόνο που, αντί να χαράξει την πληροφορία πάνω σε μία πλάκα πηλού, πήρε στοιχεία από τη Γη, από τη Γαία και μ' αυτά έντυσε το DNA. Τα 'βαλε μαζί με το DNA, που κι αυτό μια μορφοποίηση είναι στοιχειώδης, γήινη, βάσει της αρχικής ενεργειακής πληροφορίας. Πήρε λοιπόν κάποιος την πληροφορία, την έβαλε σε μια χούφτα στοιχεία και τα πάντα βρήκαν το δρόμο τους, μέχρι τη μορφοποίηση ενός γήινου πλάσματος. Ενός ανθρώπου, στην προκειμένη.

Είστε γήινος πηλός, ντυμένος με θετικά ή αρνητικά συναισθήματα, βάσει αυτού που υπάρχει γραμμένο επάνω του. Μία πλάκα από πηλό, σκαλισμένη. Σκαλισμένη με γραφή, μεταφέρει ένα μήνυμα. Είναι η ίδια το μήνυμα; Για την ακρίβεια, είναι η ίδια η πλάκα η ιδέα, η πληροφορία; Είναι το μέσον.

Με ανάλογο τρόπο, η ύπαρξή σας είναι το μέσον για την διακίνηση της πληροφορίας. Της πληροφορίας που βρίσκεται καταχωρημένη μέσα

σας/πάνω σας. και αυτή η πληροφορία βρίσκεται τόσο καλά σφραγισμένη μέσα στον καθένα και την καθεμία από εσάς, που λίγα πράγματα αφήνει να φανούν προς τα έξω. Η βασική ανθρώπινη μορφή σας είναι από αυτά τα λίγα πράγματα, τα λίγα κομματάκια της μεγάλης πληροφορίας που εκδηλώνονται.

Όπως είπα λοιπόν μόλις πριν, μία πλάκα πηλού είναι ντυμένη με συναισθήματα, ανάλογα με το μήνυμα που μεταφέρει. Εσείς μπορεί να θέλετε το μήνυμα, να σας αρέσει το μήνυμα ή να μην σας αρέσει και ανάλογα θα μεταχειριστείτε την πλάκα. Δεν είναι ότι μοιάζετε με πλάκες πηλού τόσο πολύ, που κάποιος δεν θα έπρεπε να δίνει σημασία σ' εσάς αλλά μόνο σε αυτά που λέτε. Δεν σας ταυτίζω με τις πλάκες του πηλού. Όμως θέλω εσείς να αποκτήσετε την κατανόηση-αντίληψη, του τι σημαίνει να είσαι μία πλάκα πηλού, που φέρει χαραγμένο ένα μήνυμα. Και θέλω τώρα να το νιώσετε αυτό. Να μπειτε βαθιά στην εγωική σας λατρεία και υπόσταση και να νιώσετε ότι δεν είστε άλλο παρά μία μάζα μορφοποιημένου πηλού, που εσωκλείει ένα υπέροχο, υπέρτατο, υπερούσιο μήνυμα. Μία πληροφορία, που είναι πληροφορία ανάπτυξης.

Για να διαβάσει κάποιος αυτή τη μορφή, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τον ίδιο τρόπο με τον οποίο διαβάζει μια πλάκα, μια χαραγμένη πλάκα πηλού. Η μορφή εσωκλείει την πληροφορία. Θα καταφέρει μήπως να διαβάσει την πληροφορία, αν αρχίσει να κάνει τομές σ' αυτή τη μορφή; Αν αρχίσει να την ανοίγει σταδιακά, ώστε να αποκαλύψει τι έχει μέσα της; Αυτό θα μπορούσε να είναι αρκετό, αν είχε αρκετή γνώση αυτός που προσπαθεί να διαβάσει τη μορφή, ώστε να αποκωδικοποιήσει όλα όσα περιλαμβάνει μέσα της. Και μέχρι στιγμής, αυτή η γνώση δεν υπάρχει πλήρως. Μόνο ένα μικρό της μέρος έχει ανευρεθεί.

Επειδή όμως αυτή η συγκεκριμένη πήλινη μορφή δεν είναι στάσιμη αλλά κινείται, έχει τη δυνατότητα να εκδηλώνει αυτό που εσωκλείει. Υπάρχει λοιπόν μια άλλη διαβάθμιση. Δεν χρειάζεται να κόψει σε κομματάκια κάποιος τη μορφή και να περιμένει να ανακαλύψει απλώς τι κρύβει μέσα της, να βρει εκεί το νόημα, την πληροφορία. Μπορεί να παρακολουθήσει τη μορφή και όσα αυτή κάνει, εκδηλώνοντας στην πραγματικότητα την πληροφορία που κρύβει.

Είστε κουκιά! Από δω και πέρα θα σας φωνάζω κουκιά. Είστε κουκιά, που αρχίζουν να αντιδρούν, να κατανοούν. Κουκιά που αρχίζουν να βγάζουν χέρια και πόδια, να μιλούν και να κινούνται. Ο καθένας, η καθεμία σας, ένα κουκί. Είναι πιο απλό έτσι. Και να το κόψεις στη μέση το κουκί, λίγα πράγματα θα βρεις. Δεν έχει την πολυπλοκότητα του δικού σας μηχανισμού.

Η πληροφορία βρίσκεται μέσα σ' αυτήν την ύπαρξη και η ίδια η ύπαρξη μορφοποιείται από την πληροφορία και την εκφράζει. Οι νόρμες δεν ισχύουν πραγματικά. Οι νόρμες, οι κοινές παραδοχές, αφορούν μόνο εκείνους που επιθυμούν να διαβάζουν την πληροφορία με συγκεκριμένους κωδικούς. Αποτελούν μέρος ενός συστήματος ανάγνωσης. Αν θέλει όμως κάποιος να διαβάσει πραγματικά, να κατακτήσει την πληροφορία, θα πρέπει να ξεφύγει από τον περιορισμό της συγκεκριμένης γλώσσας και τρόπου ανάγνωσης που χρησιμοποιεί. Οι νόρμες είναι... μπορείτε να τις θεωρήσετε ως γράμματα και

λέξεις και φράσεις, με τη βοήθεια των οποίων γίνεται κατανοητή μία πληροφορία.

Αν λοιπόν το κουκί έχει ένα συγκεκριμένο τύπο, μία συγκεκριμένη μορφή, τότε εμπεριέχει μία συγκεκριμένη πληροφορία. Αντιστοιχεί αυτή η μορφή σε μία συγκεκριμένη πληροφορία.

Ένα άλλο κουκί, που μοιάζει κάπως διαφορετικό, αντιστοιχεί σε άλλη πληροφορία. Αυτή η στάση αντλεί, βέβαια, από το ίδιο το γεγονός ότι το κουκί μορφοποιείται βάσει της πληροφορίας που εμπεριέχει. όμως ερμηνεύει, καταλήγει να ερμηνεύει κάθε κουκί, βάσει της γνώσης που έχει συλλέξει για τον συγκεκριμένο τύπο μορφής -τον εξωτερικό τύπο μορφής. Γι' αυτό ισχυρίζομαι και λέω, ότι οι νόρμες εξυπηρετούν μόνο στην ανάγνωση-αντίληψη μιας συγκεκριμένης πληροφορίας.

Μη μπορώντας να ξεφύγεις από τις νόρμες, αδυνατείς να διαβάσεις την υπόλοιπη πληροφορία. Οι νόρμες είναι, αντιστοιχούν, σε μονοπάτια του νου, τα οποία κάποιος έχει βαδίσει, έχει δημιουργήσει μία μέθοδο αντιστοίχισης και πλέον κρίνει τα πάντα βάσει αυτής. Ήδη όμως από τη στιγμή που το έχει κάνει, έχει περιορίσει τον εαυτό του σε ένα τόσο συγκεκριμένο πλαίσιο, που μοιάζει με φυλακή. Δεσμεύει τη νοητική του ουσία, δεσμεύεται στο να αποκαλύπτει κάθε φορά την ίδια αλήθεια, χωρίς να δίνει τη δυνατότητα στον νου του, να διαβάσει άλλα χαρακτηριστικά.

Τι θέλω να πω με όλο αυτό. Σας έφερα το παράδειγμα του πηλού. Θα μπορούσα να σας φέρω το παράδειγμα ενός πιθήκου, που μιμείται αυτό που βλέπει, χωρίς να κατανοεί την αιτία... την ακολουθία αιτίας – αποτελέσματος.

Σας μίλησα για τις νόρμες και για το πώς η πληροφορία περικλείεται μέσα στη μορφή. Το γήινο πεδίο περιλαμβάνει μία απειροσύνη μορφών. Η Γη η ίδια είναι ένα μεγάλο πανηγύρι μορφής, ένα μεγάλο τσίρκο. Είναι ένα τσίρκο, όπου μπορεί κάποιος να δει κάθε λογιά μορφή... κάθε είδους μορφή. Με χρώματα, με εντυπωσιακή εμφάνιση ή πολύ ταπεινή, σχεδόν ανύπαρκτη παρουσία... είναι όλα εκεί.

Και για να επιστρέψουμε στη γραμμή του ανθρώπου, αφήνουμε το κουκί. Το αφήνουμε στην άκρη, για να πιάσουμε και πάλι την έννοια του Πληρώματος, που μέσα από την αλυσίδα του DNA εκδηλώνεται, εκφράζεται και συλλέγει επίσης πληροφορία, με αποτέλεσμα να αναδιαμορφώνεται και το ίδιο.

Φανταστείτε ένα ον με πολλά πλοκάμια. Δεν είναι ακριβώς πλοκάμια. Και, έτσι όπως έχει το θέμα, μάλλον με το μαλλί της γριάς θα μπορούσατε να περιγράψετε τα άπειρα ινίδια του DNA -μόνο της ανθρωπότητας, πόσο μάλλον τα υπόλοιπα, που απλώνονται παντού. Ας θεωρήσουμε όμως ότι είναι πλοκάμια, είναι ίνες, είναι εκβολές... εκφύσεις, οι οποίες ντύνονται μέσα από έναν τρόπο καθαρά κβαντικό, καταλήγουν να πάρουν μία στοιχειώδη μορφή και μέσα από αυτή να ντυθούν με πηλό. Καταλήγουν να ντυθούν με μία μορφή. Δίνουν και παίρνουν. Μοιράζονται την πληροφορία που έχουν, κάθετα και οριζόντια. Τροποποιούνται. Δεν εκφράζουν μονάχα, δεν μεταδίδουν μόνο αλλά επίσης τροποποιούνται τα ίδια. Αυτό που τροποποιείται βασικά, είναι η κινούμενη πληροφορία.

Μερικά πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολο να γίνουν κατανοητά από τον ανθρώπινο νου και χρειάζεται σε μορφή παραμυθιού να δίνεται η πληροφορία κάθε τόσο και να περιμένει κάποιος η πληροφορία να αφομοιωθεί με συμβολικό τρόπο καταρχάς και στη συνέχεια να αρχίσει να αναδύει τα αρώματα του μηνύματος που φέρνει. Και τότε, αφού το μήνυμα αρχίσει να συλλαμβάνεται συνειδητά, μπορεί να προστεθεί άλλο ένα κομμάτι πληροφορίας, ώστε να σταθεί πάνω στο προηγούμενο και σιγά σιγά να διαμορφωθεί μια μεγαλύτερη εικόνα. Και αυτό κάνω μαζί σας.

Αφού σας περιέγραψα μια μεγάλη εικόνα, σταδιακά σας δίνω μικρές πληροφορίες με τρόπο συμβολικό, τρόπο παραμυθένιο και χρόνο για να αρχίσετε να αφομοιώνετε, να εμπεδώνετε ό,τι έχει κινηθεί.

Είμαστε λοιπόν στις χορδές, στις ίνες του DNA. Δεν σας έφτανε μία, θέλατε δύο. Δεν σας έφταναν δύο, θέλατε τρεις... θέλετε δώδεκα. Αυτό το δώδεκα λέει πολλά. Λέει πάρα πολλά. Λέει πολλά, ιδιαίτερα για τα πεδία δράσης του Πληρώματος. Δεν είναι ίνες, είναι ενεργειακές στιβάδες. Φυσικά.

Κατ' αρχάς θα σας πάρει αρκετό καιρό για να αντιληφθείτε τη σύνδεση του DNA με το Πλήρωμα ως μία αλυσίδα. Μετά θα αρχίσετε να σκέφτεστε περαιτέρω τι συμβαίνει με τα layers, τις στιβάδες της ενέργειας;»

Είμαστε λοιπόν στις αλυσίδες του DNA, που μοιάζουν με πλοκάμια. Και θα 'θελα να σας θυμίσω την παρομοίωση, που χρησιμοποιήθηκε τις προηγούμενες φορές, για να γίνει κατανοητή η θέση της ανθρώπινης έκφρασης, της εκδήλωσης μιας αλυσίδας DNA, που είναι ουσιαστικά το άνθος. Ήταν ο καλύτερος τρόπος τη δεδομένη στιγμή, για να αντιληφθείτε τι σημαίνει μια αλυσίδα DNA να εκφράζεται σε μια ανθρώπινη υπόσταση, που μοιάζει με ένα άνθος, που μεγαλώνει στο δικό του μικροκλίμα, αποκτά πολύ ξεχωριστές εμπειρίες, με τις οποίες ανατροφοδοτεί την αλυσίδα του DNA και όλο το δέντρο.

Με τον ίδιο ή ανάλογο τρόπο, τώρα μπορείτε να φανταστείτε την αλυσίδα του DNA να καταλήγει σε μια ανθρώπινη μορφή. Να εκφράζει επιτέλους μια ανθρώπινη μορφή. Και είναι αυτή η μορφή, είτε ως άνθος είτε ως μια χούφτα πηλού μορφοποιημένη, που εκδηλώνει την ενέργεια της αλυσίδας, στο σημείο που έφτασε. Είναι ένα άκρο. Και είναι ένα άκρο που δεν υπάρχει απλώς αλλά αλληλεπιδρά με το περιβάλλον. Ένα άνθος, μία μορφή, μια κεφαλή θα μπορούσατε να πείτε, που επικοινωνεί και εκφράζει και αντιλαμβάνεται.

Χμ... αρχίζετε ίσως να υποψιάζεστε... να υποψιάζεστε πού το πάω. Πόσες είναι αυτές οι μορφές; Άπειρες. Αμέτρητες. Σε ποια διάσταση δουλεύουν; Εργάζονται μόνο στην εξωτερική ή υπάρχουν επίσης εσωτερικά αυτά τα αμέτρητα πλοκάμια που μεταφέρουν πληροφορία; Σε ποια πεδία λειτουργούν;

Και έτσι, με όλη αυτήν την εισαγωγή, αρχίζουμε να πλησιάζουμε έναν άλλον άθλο. Εκείνον της Λερναίας Ύδρας. «Μα ποτέ-ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ, ότι θα καταλήγαμε να μιλάμε γι' αυτό! Ότι θα μπορούσε αυτός ο άθλος να έχει μία τέτοια ερμηνεία», θα σκέφτεστε. «Και αν έχει τέτοια

ερμηνεία, γιατί θα έπρεπε ο Ηρακλής να σκοτώσει τη Λερναία Ύδρα; Να την εξουδετερώσει; Κάτι δεν πάει καλά εδώ. Κάτι φαίνεται ανάποδο.»

Στον άθλο του λέοντα της Νεμέας, φάνηκε η κυριαρχία πάνω στο φυσικό πεδίο -κυριαρχία. Κυριαρχία που είχε ως αποτέλεσμα το ντύσιμο με τη μορφή του λέοντα, με τη λεοντή. Τι μπορεί να συμβαίνει σ' αυτήν την περίπτωση, της Λερναίας Ύδρας;

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες, αποφασισμένοι να απολαύσετε το μυστήριο που ξεδιπλώνεται μπροστά σας σαν μια τρελή φαντασίωση ή ένα ωραίο παραμύθι και θα συνεχίσουμε.

[Μικρή παύση]

Τα στοιχεία της φύσης οργιάζουν. Άφθονα, πηγαία νερά ξεχύνονται από τις πηγές των βουνών, κυλούν στα ποτάμια, ο άνεμος φυσά, η θάλασσα κυματίζει διαρκώς. Τα αστέρια κινούνται στον ουρανό, ο Ήλιος ανατέλλει και δύει, η Σελήνη... Τα πάντα, τα πάντα βρίσκονται σε διαρκή κίνηση. Τίποτα δεν σταματά. Τα πάντα κινούνται.

Η ίδια η πληροφορία κινείται διαρκώς. Ξέρετε, δεν είναι εύκολο να κρατήσεις μια πληροφορία ακίνητη. Η ακίνητη πληροφορία είναι σκοτάδι. Όταν η πληροφορία κινείται, λάμπει φως. Το να κρατήσεις μία πληροφορία ακίνητη, σημαίνει, συνεπάγεται, να την αποκόψεις από τη ροή του σύμπαντος κόσμου. Να την αφήσεις μόνη της να αιωρείται κάπου στον εαυτό της, αποκομμένη από το κάθε τι. Ωστόσο, **δεν μπορεί να υπάρξει καμία πληροφορία, που να είναι αποκομμένη από οτιδήποτε άλλο.** Το να αποκόψετε την πληροφορία από τη ροή, τη μεγάλη ροή, σημαίνει πρακτικά να καταργήσετε την υπόστασή της. Γιατί η πληροφορία βασίζεται στη σύνδεση. Ένα πράγμα, ένα σημείο, ένα απλό σημείο στο σύμπαν, έχει νόημα επειδή υπάρχει σε ένα περιβάλλον. Αν αποκοπεί από το περιβάλλον, απ' όλα όσα το περιστοιχίζουν, πραγματικά παύει να έχει νόημα. Παύει να είναι σημείο, γιατί είναι σημείο σε σχέση με κάτι άλλο. Συγκρινόμενο με κάτι άλλο. Η πληροφορία λοιπόν από μόνη της, μεμονωμένη, δεν έχει όχι αξία αλλά ούτε καν υπόσταση. Δεν υφίσταται.

Βέβαια, δεν μπορείτε εσείς στην πραγματικότητα να αποκόψετε κάποια πληροφορία, γιατί είστε πολλοί. Γιατί οι πληροφορίες που μοιράζεστε, είναι κοινές. Και ακόμα και αν εσείς με κάποιο τρόπο καταφέρετε να αποκόψετε από το δικό σας νοητικό μία πληροφορία, την κατέχουν όλοι οι άλλοι -άρα, υφίσταται. Είναι ζωντανή, είναι στο μεγάλο ρεύμα, τη μεγάλη ροή της Ζωής.

Το έλος στο οποίο ζούσε η Λερναία Ύδρα, αντιστοιχούσε σε μία ανάλογη κατάσταση... ακινησίας. Και αυτό θα ήταν καλό να το κρατήσετε στο πίσω μέρος του μυαλού σας. Ακινησία – σκοτάδι. Για να δούμε πώς επηρεάζει αυτό όλη την ιστορία του Πληρώματος.

Κάθε φορά που κάτι πάει να συμβεί, κάτι αλλάζει. Αλλάζουν τα πάντα, όχι αφού συμβεί η πράξη ή το γεγονός αλλά ήδη κατά τη διάρκεια που αυτό συμβαίνει. Παράλληλα σύμπαντα; Παράλληλοι χώροι ύπαρξης; Παράλληλες γραμμές σκέψης; Επηρεάζονται όλα. Φανερά ή χωρείς να πάρει κανένας είδηση.

Η εννοιολογική γραμμή της συνείδησης διαταράσσεται, όταν υπάρχουν μέρη που δεν κινούνται. Αυτό μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε ως ένα βασικό αξίωμα, μια βασική παραδοχή.

Ο διαταραγμένος νους διαταράσσεται ακριβώς επειδή υπάρχουν κάποιες ενότητες του που βρίσκονται σε αδράνεια, σε πλήρη ακινησία. Συνεπώς, διαταράσσεται η ροή της πληροφορίας. Αυτό έχει πολύ βαθύ αντίκτυπο, τόσο στη λεγόμενη ψυχή όσο και στην ψυχολογία. Ας συνεχίσουμε όμως την ιστορία μας.

Εννοιολογικά, οι κεφαλές της Λερναίας Ύδρας ήταν εννέα. Από διασταυρώσεις προηγούμενες, κατέληξαν να οριστικοποιηθούν εννέα εκφράσεις/κεφαλές, αποκομμένες από τη ροή. Αυτό σημαίνει, ότι εφόσον ήταν αποκομμένες από τη ροή, εξέφραζαν πλέον μόνο τον θάνατο. Όχι τη ζωή. Υπόκειντο στην αρχή της κατάρρευσης. Κι αυτό απεικονίζεται ικανοποιητικά στον μύθο ενός τέρατος αλλά τι μπορεί να σημαίνει για το ίδιο το Πλήρωμα, που καταλήγει να έχει όχι σπάνια αλλά πολύ συχνά, εκφράσεις που παγιώνονται, απομονώνονται και αποκόπτονται από τη ροή; Γάγγραινα θα ήταν η κατάλληλη λέξη, αν αυτό αφορούσε μέλη του φυσικού σώματος. Τώρα όμως μιλάμε για την αλυσίδα του DNA. Όλη την αλυσίδα του Πληρώματος.

Θα πάρουμε χρόνο και γι' αυτόν τον άθλο. Δεν θα σας αφήσω, κλείνοντας, με μερικές γρήγορες ερμηνείες της σημερινής συνάντησης. Θα σας αφήσω να ονειρευτείτε! **Σας προσκαλώ σε ένα συνειδητό ονείρεμα και παραλληλισμό της Λερναίας Ύδρας και εκείνων των γραμμών του DNA που αποκόπτονται, που απομονώνονται από τη ροή.** Και αυτό συμβαίνει σε πολλαπλά επίπεδα. Όχι σε ένα ή δύο, όχι μόνο όσον αφορά στην έκφραση στο φυσικό πεδίο.

Αφού λοιπόν πάρετε χρόνο για τον εαυτό σας όλον τον ερχόμενο μήνα, θα ολοκληρώσουμε την αποκάλυψη αυτού του άθλου, στην επόμενη συνάντηση.

Ένα κι ένα κάνουν δύο. Ο Ηρακλής με τη βοήθεια του Ιόλαου έκοψε τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας, τα έκαψε, βούτηξε τα βέλη του στο αίμα της, που ήταν δηλητηριασμένο και τα χρησιμοποίησε μετά στους υπόλοιπους άθλους του, για διάφορους σκοπούς.

Είναι εύκολο ο γήινος νους να πάρει το πάνω χέρι και να πει ότι, ναι, είναι αυτή η αντιστοιχία ανάμεσα επίσης στο Πλήρωμα και στο DNA, το ατομικό DNA, όπως εκφράζεται. Δεν ζητώ αυτό. **Ζητώ να ονειρευτείτε, έξω από νόρμες!**

Μαζί μου, χρειάζεται να μείνετε μακριά από τις νόρμες, ακόμα και εκείνες τις νόρμες που έχετε επιβάλει στο ονείρεμά σας. και θα καταφέρνετε πάντοτε να βρίσκετε άκρη, ταυτιζόμενοι με την έννοια του Πληρώματος. Είναι ο μεγάλος σας Εαυτός. Αυτός είναι ο μεγάλος σας Εαυτός. Πραγματικά!

Κάθε φορά που θα συνδέεστε μαζί του, θα ολοκληρώνετε ειρμούς σκέψης. Θα ολοκληρώνετε, όντας συνδεδεμένοι στη ροή της πληροφορίας.

Στο σημείο αυτό λοιπόν σας αφήνω, για να προηγηθώ. Έχω δουλειές να κάνω, μεγάλες δουλειές και περιμένω απλώς να με βρείτε στο ονείρεμά σας.

Ζεус και Ηρακλής μαζί.



Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)